

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1998/2006

2006 m. gruodžio 15 d.

dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnį,paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 įgalioja Komisiją reglamentu nustatyti pagalbos dydį, už kurį mažesnės pagalbos priemonės laikomos neatitinkančiomis visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, ir dėl to jai netaikomas pranešimo reikalavimas, numatytas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

(2) Komisija taikė Sutarties 87 ir 88 straipsnius daugelyje sprendimų, ypač išaiškindama „pagalbos“ sąvoką, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Savo politiką dėl *de minimis* ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 87 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra išdėčiusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai ⁽³⁾ ir 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai ⁽⁴⁾. Atsižvelgiant į šio reglamento taikymo patirtį ir siekiant atsižvelgti į infliacijos bei bendrojo vidaus produkto Bendrijoje kitimą iki 2006 m. imtinai ir tikėtinus pokyčius šio reglamento galiojimu metu, tikslinga peržiūrėti kai kurias Reglamente (EB) Nr. 69/2001 išdėstytas sąlygas ir jį pakeisti kitu reglamentu.

(3) Atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žemės ūkio produktų pagrindinės gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, bei į riziką, kad net mažesnės pagalbos sumos, negu nurodyta šiame reglamente, gali atitikti Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijus tuose sektoriuose, šis reglamentas neturėtų būti taikomas šiems sektoriams. Atsižvelgiant į transporto sektoriaus pokyčius, ypač daugelio transporto veiklos rūšių pertvarkymą po liberalizavimo, netikslinga į *de minimis* reglamento taikymo sritį neįtraukti transporto sektoriaus. Todėl šio reglamento taikymo sritis turėtų apimti visą transporto sektorių. Todėl bendroji *de minimis* riba turėtų būti pako-reguota, kad būtų atsižvelgiama į paprastai mažų įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais ir keleivių vežimo sektoriuje, dydį. Dėl tų pačių priežasčių ir siekiant atsižvelgti į per didelį sektoriaus pajėgumą ir transporto politikos tikslus sumažinti spūstis keliuose ir keliais gabenamų krovinių skaičių, pagalba įmonėms, atliekančioms krovinių vežimo keliais operacijas samdos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemonės į Reglamente taikymo sritį neturėtų patekti. Dėl to nesikeičia palankus Komisijos požiūris, išreikštas kitose Bendrijos priemonėse, išskyrus šį reglamentą, į valstybės pagalbą, kad transporto priemonės būtų švaresnės ir mažiau kenktų aplinkai. Atsižvelgiant į 2002 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1407/2002 dėl valstybės paramos anglies pramonei ⁽⁵⁾, šis reglamentas neturėtų būti taikomas anglių sektoriui.

(4) Tačiau atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos. Nei veikla ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas, kiaušinių pakavimas ir t. t., būtina ruošiant produktą pirmajam pardavimui, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu nėra laikomi perdirbimu arba prekyba. Nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos pagalbai, teikiamai įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų perdirbimu arba prekyba, neturėtų būti taikomas 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ⁽⁶⁾. Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

⁽²⁾ OL C 137, 2006 6 10, p. 4.

⁽³⁾ OL C 68, 1996 3 6, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽⁵⁾ OL L 205, 2002 8 2, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

- (5) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Bendrija teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosos nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti. Dėl šios priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų arba joje išgytų produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų taikomas *de minimis* pagalbai, kuri būtų susieta su pagrindinių gamintojų prievole ją dalintis.
- (6) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas *de minimis* eksporto pagalbai arba *de minimis* pagalbai, kuri sudaro palankesnes sąlygas vietiniams nei importuotiems produktams. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai finansuoti platinimo tinklų kūrimą ir veikimą kitose šalyse. Pagalba, teikiama padengti dalyvavimo prekybos mugėse, mokymo arba konsultavimo paslaugų išlaidas dėl naujo arba esamo produkto pristatymo naujoje rinkoje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba.
- (7) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas sunkumus patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽¹⁾, nes gali kilti sunkumų nustatant tokioms įmonėms skiriamos pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
- (8) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, gali būti nustatyta, kad pagalba, neviršijanti 200 000 EUR ribos per bet kurį trejų metų laikotarpį, nedaro poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) neiškraipo konkurencijos arba nekelti tokios grėsmės, ir todėl jai netaikoma Sutarties 87 straipsnio 1 dalis. Transporto sektoriaus įmonėms ši riba turėtų būti 100 000 EUR.
- (9) Todėl metai, į kuriuos yra atsižvelgiama, yra atitinkamose valstybėse narėse esančių įmonių apmokestinimo tikslais naudojami fiskaliniai metai. Santykinis trejų metų laikotarpis turėtų būti vertinamas etapais, kad kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą būtų nustatytas bendras per atitinkamus praėjusius fiskalinius metus ir per praėjusius dvejus fiskalinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos dydis. Todėl būtina atsižvelgti į valstybės narės suteiktą pagalbą, net jeigu ji buvo visa arba dalinai finansuojama Bendrijos kilmės ištekliais. Neturėtų būti sudaromos galimybės šią nustatytą *de minimis* ribą viršijančią pagalbą išskirstyti į mažesnes dalis tam, kad jos patektų į šio reglamento taikymo sritį.
- (10) Remiantis principais, reglamentuojančiais pagalbą, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, *de minimis* pagalba turėtų būti laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti.
- (11) Siekiant užkirsti kelią įvairiose Bendrijos priemonėse nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių nesilaikymo, *de minimis* pagalba neturėtų būti kaupiama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti, jeigu dėl tokio pagalbos kaupimo kiekvienu atveju atskirai nustatytas pagalbos intensyvumas viršytų bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytą dydį.
- (12) Siekiant skaidrumo, vienodų sąlygų taikymo ir teisingo *de minimis* pagalbos aukščiausios ribos taikymo reikėtų, kad valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą ir atsižvelgiant į *de minimis* taisyklės taikymo dabartinę praktiką, pagalbos sumos, kurios nėra teikiamos finansinių subsidijų forma, turėtų būti konvertuojamos į jų bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrios pagalbos subsidijos ekvivalentą, išskyrus subsidijas arba dalimis mokamą pagalbą, būtina remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje vyraujančiomis palūkanų normomis. Siekiant vienodo, skaidraus ir paprasto valstybės pagalbos taisyklių taikymo, šiame reglamente rinkos palūkanų normos turėtų būti laikomos orientacinėmis palūkanų normomis, kurias, remdamasi objektyviais kriterijais, reguliariai nustato Komisija ir kurios yra skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba internete. Tačiau prie žemiausios normos gali reikėti pridėti papildomus bazinius punktus, atsižvelgiant į pateiktas garantijas arba su pagalbos gavėju susijusią riziką.
- (13) Siekiant skaidrumo, vienodų sąlygų taikymo ir veiksmingos stebėsenos, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidriai *de minimis* pagalbai. Skaidri pagalba yra tokia pagalba, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos įvertinimo. Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, subsidijas, palūkanų normų subsidijas ir apribotą atleidimą nuo mokesčių. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcija, neturėtų būti laikoma skaidriai *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma yra

⁽¹⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

mažesnė negu nustatyta *de minimis* riba. Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti⁽¹⁾ nurodyta pagalba neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią rizikos kapitalo schemą kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis subsidijos metu rinkoje vyravusių palūkanų normomis.

- (14) Taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad valstybės narės priimta priemonė gali nebūti laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitu negu šiame reglamente nurodytu pagrindu tokiais atvejais, kaip antai kapitalo injekcijos, nes tokia priemonė priimta laikantis rinkos investuotojo principo.
- (15) Būtina užtikrinti garantijų schemų, nedarysiančių poveikio prekybai ir neiškreipsiančių konkurencijos, ir apie kurias turima pakankamai duomenų patikimai bet kokiam poveikiui įvertinti, teisinį aiškumą. Todėl šiuo reglamentu bendroji 200 000 EUR *de minimis* riba turėtų būti keičiama nuo garantijos priklausančia riba, pagrįsta tokios individualios paskolos pagrindinės garantijos suma. Ši konkreti riba turi būti apskaičiuota remiantis metodologija, kuri naudojama vertinti valstybės pagalbos sumai, įtrauktai į garantijų schemas, padengiančias paskolas perspektyvioms įmonėms. Nuo garantijos priklausančiai ribai apskaičiuoti naudojama metodologija ir duomenys neturėtų apimti Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti nurodytų sunkumus patiriančių įmonių. Todėl ši konkreti riba neturėtų būti taikoma individualiai *ad hoc* pagalbai, nepatenkančiai į garantijos schemos taikymo sritį, sunkumus patiriančioms įmonėms teikiamai pagalbai arba garantijoms, teikiamoms pagrindiniams sandoriams, kurie nelaikomi paskola, pavyzdžiui, garantijos kapitalo sandoriams. Konkreti riba turėtų būti nustatoma pagal tai, kad atsižvelgiant į 13 % ribos normą (galutinis įsipareigojimų nevykdymo santykis), atspindinčią garantijų schemų blogiausią atvejį Bendrijoje, 1 500 000 EUR sudarančios garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas gali būti prilygintas bendrajai *de minimis* ribai. Kelių transporto sektoriaus įmonėms ši suma turėtų būti sumažinta iki 750 000 EUR. Šios konkrečios ribos turėtų būti taikomos tik garantijoms, dengiančioms iki 80 % pagrindinės paskolos. Komisijos patvirtintą metodologiją, apie kurią buvo pranešta remiantis Komisijos reglamentu valstybės pagalbos srityje, pavyzdžiui, 2006 m. spalio 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1628/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo nacionalinei regioninei investicinei pagalbai⁽²⁾,

valstybės narės gali naudoti vertinant pagal garantiją numatytą bendrąjį subsidijos ekvivalentą, jeigu patvirtintose metodologijoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

- (16) Gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar pagalbos priemonės, kurios nesudaro subsidija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos kapitalo priemonė, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* ribos ir todėl jai galėtų būti taikomos šio reglamento nuostatos.
- (17) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, visų pirma, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisykles, atitiktų jos teikimo sąlygas. Remdamosi Sutarties 10 straipsnyje nurodytu bendradarbiavimo principu, valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą, sukurdamos reikalingą mechanizmą, užtikrinantį, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta tai pačiai įmonei pagal *de minimis* taisyklę, neviršytų 200 000 EUR ribos per trejų fiskalinių metų laikotarpį. Todėl teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie pagalbos sumą, ir kad pagalba yra *de minimis*, darydamos nuorodą į šį reglamentą. Be to, prieš skiriant tokią pagalbą, atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą per praėjusius dvejus fiskalinius metus, ir nuodugniai patikrinti, kad suteikus naują *de minimis* pagalbą, nebūtų viršijama *de minimis* nustatyta riba. Turėtų būti įmanoma užtikrinti, kad tinkamai laikomasi nustatytų ribų sukūrus centrinį registrą, arba, Europos investicijų fondo sukurtų garantijų schemų atvejais, fondas galėtų pats sudaryti pagalbos gavėjų sąrašus ir prašytų valstybių narių informuoti pagalbos gavėjus apie gautą *de minimis* pagalbą.
- (18) Reglamentas (EB) Nr. 69/2001 netenka galios 2006 m. gruodžio 31 d. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. Atsižvelgiant į tai, kad Reglamentas (EB) Nr. 69/2001 nebuvo taikomas transporto sektoriui, kuriam iki šiol netaikoma *de minimis* pagalba. Atsižvelgiant į labai nedidelę *de minimis* sumą, taikomą žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriuje, ir su sąlyga, kad laikomasi tam tikrų sąlygų, šis reglamentas turėtų būti taikomas iki jo įsigaliojimo skirtai pagalbai įmonėms, veikiančioms transporto sektoriuje ir žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriuje. Be to, pagal Reglamentą (EB) Nr. 69/2001 per jo galiojimo laiką skirtai bet kokiai individualiai pagalbai šis reglamentas poveikio neturėtų daryti.

(1) OL C 194, 2006 8 18, p. 2.

(2) OL L 302, 2006 11 1, p. 29.

(19) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui ir jo nepratusus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTA:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:

- a) pagalbą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje veikiančioms įmonėms, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾;
- b) pagalbą įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų, išvardytų Sutarties I priede, pagrindine gamyba;
- c) žemės ūkio produktų, išvardytų Sutarties I priede, perdirbimu ir prekyba besiverčiančioms įmonėms teikiamą pagalbą šiais atvejais:
 - i) kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pagrindinių gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį,
 - ii) kai pagalba priklauso nuo to, ar bus dalinai arba visa skirta pagrindiniams gamintojams;
- d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, konkrečiai, pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitoms einamosiems išlaidoms, susijusioms su eksporto veikla;
- e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar vartojamos vietinės ar importuotos prekės;
- f) pagalbą anglių sektoriuje veikiančioms įmonėms, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 1407/2002;
- g) pagalba įmonėms, atliekančioms krovinių vežimo keliais operacijas sandos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemones;

h) pagalbą, skirtą sunkumus patiriančioms įmonėms.

2. Šiame reglamente:

- a) žemės ūkio produktai – tai produktai, išvardyti EB sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės produktus;
- b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės produktais atliekama operacija, kurią atlikus gaunamas taip pat žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinės arba gyvulinės kilmės produktą pirmą kartą;
- c) žemės ūkio produktų prekyba – laikymas arba eksponavimas, skirtas pardavimui, pasiūlai, tiekimui arba kitokiam pateikimui į rinką, išskyrus kai pirminės produkcijos gamintojas ją pirmą kartą parduoda perpardavėjams ir perdirbėjams bei išskyrus bet kokią veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti produktą pirmą kartą; kai pagrindinis gamintojas tą produkciją parduoda galutiniams vartotojams tam tikslui paskirtose atskirose patalpose, tai laikoma pardavimu.

2 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės laikomos neatitinkančiomis Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų ir joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas, jeigu jos atitinka šio straipsnio 2 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas.

2. Bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos vienai įmonei per trejus fiskalinius metus, suma neviršija 200 000 EUR. Bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos vienai kelių transporto sektoriaus įmonei per bet kuriuos trejus fiskalinius metus, suma neviršija 100 000 EUR. Ši riba taikoma nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos formos arba siekiamų tikslų ir neatsižvelgiant į tai, ar valstybės narės skirta pagalba yra visa arba dalinai finansuojama Bendrijos kilmės ištekliais. Laikotarpis nustatomas remiantis fiskaliniiais metais, kuriuos naudoja atitinkamoje valstybėje narėje esanti įmonė.

Kai pagal pagalbos priemonę numatyta bendra pagalbos suma viršija šią ribą, šis reglamentas negali būti taikomas pagalbos sumai, net mažai jos daliai, kuri neviršija nustatytos ribos. Tokiu atveju šis reglamentas negali būti taikomas pagalbos priemonei nei pagalbos suteikimo metu, nei bet kada vėliau.

⁽¹⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

3. 2 dalyje nurodyta riba išreiškiama finansine subsidija. Naudojami tokie skaičiai, kurie yra prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama kitokia nei subsidijos forma, pagalbos suma yra bendros pagalbos subsidijos ekvivalentas.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant ir apskaičiuojant bendrąją pagalbos ekvivalentą, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi orientacinė palūkanų norma.

4. Šis reglamentas taikomas tik tai pagalbai, kurios bendrąją subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidri pagalba). Visų pirma:

- a) pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis subsidijos metu rinkoje vyravusių palūkanų normomis;
- b) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcija, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija nustatytos *de minimis* ribos;
- c) pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusių rizikos kapitalo schemą kiekvienai tikslinei įmonei numatomas valstybės kapitalas neviršija *de minimis* ribos;
- d) pagal garantijos schemą teikiama individuali pagalba įmonėms, kurios nėra sunkumus patiriančios įmonės, yra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai visa paskola, kuriai suteikiama garantija pagal tokią schemą, neviršija 1 500 000 EUR vienai įmonei. Pagal garantijos schemą teikiama individuali pagalba kelių transporto sektoriaus įmonėms, kurios nėra sunkumus patiriančios įmonės, yra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai visa paskola, kuriai suteikiama garantija pagal tokią schemą, neviršija 750 000 EUR vienai įmonei. Jeigu pagrindinės paskolos garantijos dalis sudaro tik atitinkamą šios ribos dalį, laikoma, kad tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas atitinka 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikytinos ribos tą pačią dalį. Garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos. Garantijos schemos laikomos skaidriomis, jeigu i) iki schemos įgyvendinimo garantijų bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodologija buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir ii) patvirtintoje metodologijoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

5. *De minimis* pagalba nėra kaupiama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms

padengti, jeigu dėl tokio pagalbos kaupimo kiekvienu atveju atskirai nustatytas pagalbos intensyvumas viršytų bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytą dydį.

3 straipsnis

Stebėseną

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą (išreikštą bendroju subsidijos ekvivalentu) ir tokios pagalbos *de minimis* pobūdį, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal schemą skiriama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms skiriamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie nustatytą sumą, prilygstantį pagal schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju nustatyta suma bus remiamasi nusprendžiant, ar neviršijama 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta riba. Prieš skiriant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė taip pat turi gauti raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą per praėjusius dvejus fiskalinius metus ir einamuosius fiskalinius metus.

Valstybė narė gali suteikti naują *de minimis* pagalbą tik patikrinusi, kad dėl jos bendra per atitinkamus fiskalinius metus bei per praėjusius dvejus fiskalinius metus toje valstybėje narėje įmonei suteikta *de minimis* pagalba neviršija 2 straipsnio 2 dalyje nurodytos ribos.

2. Jeigu valstybė narė įsteigia centrinę *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalies pirma pastraipa nebetaikoma nuo to momento, kai registras apima trejų metų laikotarpį.

Kai valstybė narė skiria pagalbą remdamasi garantijų schema, pagal kurią garantija yra finansuojama iš ES biudžeto lėšų per Europos investicijų fondą, šio straipsnio 1 dalies 1 pastraipa gali būti netaikoma.

Tokiais atvejais taikoma ši stebėsenos sistema:

- a) Europos investicijų fondas, remdamasis iš finansinių tarpininkų gaunama informacija, kurią jie privalo pateikti EIF, kasmet sudaro pagalbos gavėjų ir kiekvieno jų gautos pagalbos bendrojo subsidijos ekvivalento sąrašą. Europos investicijų fondas šią informaciją išsiunčia atitinkamai valstybei narei ir Komisijai;

b) per tris mėnesius nuo Europos investicinio fondo perduotos informacijos gavimo atitinkama valstybė narė šią informaciją perduoda galutiniams pagalbos gavėjams ir

c) atitinkama valstybė narė iš kiekvienos pagalbos gavėjos gauna deklaraciją, kurioje nurodoma, kad pagalbos gavėjo gauta visa *de minimis* pagalba neviršija 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos. Jeigu vienas arba daugiau pagalbos gavėjų viršija ribą, atitinkama valstybė narė turi užtikrinti, kad apie pagalbos priemonę, dėl kurios viršijama riba, būtų pranešta Komisijai arba pagalba būtų išieškota iš gavėjo.

3. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Tokiuose dokumentuose nurodoma visa informacija, reikalinga nustatyti, kad visos šio reglamento sąlygos yra tenkinamos. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo datos, kada paskutinį kartą buvo suteikta individuali pagalba. Komisijai raštu paprašius, valstybė narė per 20 darbo dienų, arba ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį, pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant būtiną įvertinti, ar tenkinamos visos šio reglamento sąlygos, ypač bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią gavo bet kuri įmonė.

4 straipsnis

Pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 15 d.

a) 1 punkte žodžiai „perdirbimas ir prekyba“ išbraukiami;

b) 3 punktas išbraukiamas.

5 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo skirtai pagalbai įmonėms transporto sektoriuje ir įmonėms žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriuje, jeigu pagalba atitinka visas 1 ir 2 straipsnyje nurodytas sąlygas. Bet kurią pagalbą, kuri netenkina šių sąlygų, Komisija įvertina remdamasi atitinkamomis bendrosiomis nuostatomis, rekomendacijomis, komunikatais ir pranešimais.

2. Nuo 2001 m. vasario 2 d. iki 2007 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 69/2001 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 87 straipsnio 1 dalies kriterijų, ir dėl to jai netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia šio reglamento sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba gali būti toliau įgyvendinama per šešių mėnesių laikotarpį.

6 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė